

между тѣмъ тѣе могатъ да получаватъ благословеніе—то церковно и отъ секой простъ Болгарски попъ, защо по вѣра—та и архіерейско—то и попско—то благословеніе се едно е.— Онези Болгаре, дѣто своята полза предпочитатъ отъ обща—та полза, дѣто ся подкупватъ отъ корыстолюбіе—то да утесняватъ братьята си, тѣзи Болгаре са изчадіе дяволско, Іудово колѣно, тѣ иматъ вѣчно—то проклятіе отъ роджѣ си, и иматъ да предстанатъ прелъ непритворныатъ страшный сждъ Всевышняго, да дадатъ отвѣтъ за постыдно—то предателство и да получатъ праведно возмездіе, вѣчный адъ и геену.— Слушаме чи архипастыре—те, за да совершатъ желаніе—то си и да удовлетворятъ корысть—та си устрашаватъ Вы съ проклятіе церковно, и нѣкога дохождатъ до това безуміе, да произнесатъ това тѣхно хуляніе. Праведныа—тъ Христіанинъ ся смѣе съ безуміе—то имъ, той знае чи наша—та вѣра е чиста и непорочна, чи кога корыстолюбіе—то и алчность—та на земски—те прихоти са причина—та за тѣзи анаѣемы, това проклятіе и тѣзи анаѣемы падватъ и се обращатъ на оногова, дѣто ги произноси, зашто причина—та имъ е интереса—тъ и злато—то. Владыцы—те откупуватъ епархіи—те съ много пары, зачто това? За да дойдатъ да грабятъ бѣдны—те Болгаре, да платятъ борча—тъ си, и да иматъ да ядатъ и пиятъ. Обѣщаніе—то, дѣто казва Г. Колчо, чи му дали въ Цариградъ за Болгарски епископы, и за уничтоженіе—то на злоупотребленія—та митрополитски и проч. чини ни се, чи са останали въ Цариградъ доде извадятъ и него и другите отъ тамъ. —

Мы ся удивляваме на Г. Колчово—то испрошеніе, и той както и съкой Болгаринъ требува да иска, не да ся уничтожатъ нѣкои злоупотребленія, но да ся уничтожи секакво даванъ на архипастыре—те, тій на никакво нематъ право. Не ли видите Хатишерифа—тъ на Его Величества, Преславнѣйшаго Императора Султана АБДУЛЬ—МЕДЖИДА, дѣто имянно говори така “Секой, кога си плати колкото му назначатъ избрании—те общи поставители, тогасъ никой вѣче, каковъ да е чедовѣкъ по царството, не може да поище нищо отъ никого,” — Владыцы—те и тій са подвластни на царскіа—тъ фирманъ, и не могатъ да ся усмѣлятъ да поискатъ нѣщо отъ народа—тъ, иначе са противници на царска—та воля. Кога хората видятъ, чи ся избавиха отъ неправилно—то владыческо даванъ, тогасъ тій сами ще даджѣ доброволно пожертвованіе за школи—те си; за това единъ грошъ, дѣто му ся е обѣщаль митрополита—тъ на вѣчило—то не треба да ся зема, както не треба и владыцы—те да зематъ подъ никаква причина нито една пара, тогасъ ще ви-